

ระเบียบ ก.ร.

ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ พ.ศ. 2536

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ก.ร. ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.ร. ว่าด้วยวันออกจากราชการของ
ข้าราชการรัฐสภาสามัญ พ.ศ. 2536"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามมาตรา 44 (4)
และ (5) จะออกจากราชการตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 4 การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ มาตรา
46 ครี หรือมาตรา 46 จัตวา ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 (5) ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันไป
รับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(2) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 จัตวา โดยปกติให้สั่งให้ออก
ตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด

(3) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้า
จะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ
มาตรา 46 ครี หรือมาตรา 46 จัตวา ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจาก
ราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(4) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการบ่อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกบ่อนหลัง ไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ ความสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น

ข้อ 5 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา 57 จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ออกตามความในมาตรา 57

ข้อ 6 การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกบ่อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการ หรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(2) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดวินัย โดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(3) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิด อาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษ ที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(4) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ ให้สั่ง บ่อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกบ่อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตาม กรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(5) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 27 มาตรา 29 มาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ มาตรา 46 ครี หรือมาตรา 46 จัตวา ไปแล้ว ถ้าจะต้อง สั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกบ่อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออก คำสั่งเดิม

(6) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งวันออกจากราชการนั้น

(7) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(8) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปตั้งวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ 7 การสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ที่ใช้บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ ให้หน้าข้อ 4 หรือข้อ 6 แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 8 ให้เลขานุการ ก.ร. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2536

(นายมารุต บุณนาค)
ประธาน ก.ร.